

8. Jordemodervæsenet.

Bevilgning til forøget Løn for en Jordemoder i Kjelvig	220—225
Andragende fra Fødselshjælperke Gjertrud Andersen om en Paastjønneise for lang Virksomhed	236—238

9. Kommunikationsvæsenet.

Andragende om Bidrag til Opførelse af Bro over Altenelven ved Elvebakken	76—79
do. = do. = Reparation af Broen ved øvre Stengelsset i Alten	80—81
do. = do. = Omlægning af Veien ved Eibybakken i Alten	82—85
do. = forhøjet Bidrag til Opstigning af Vinterveien mellem Høi- holmen—Seida	120—122
do. = ——— = Færgen over Lavonjargjundet	122—124
do. = Bidrag til Færgen over Pasvigelven	124—126
do. = do. = Opførelse af Broer over Storelven og Skjötter- gammæselven i Bardø Herred	126—130
Skribelse fra Arbejdsdepartementet ang. Storfoskens Farbargjørelse	130—133
Ang. Fortsættelse af Veianlægget Vadsp—Seida til Gavesluft i Tanen	152—154
Andragende fra Lars Gaino om Løn som Opsidder paa Fjeldstuen Lapluobal	154—155
Ang. Forslag til Forandring i Veilovens §§ 16 og 83	184—188
• Nedlæggelse af Tilfjælsesstationerne i Kjelvigs og Kvalsunds Herreder	216—220
= Udvidelse af Telegrafnettet til Gamvig, Mehavn, Jugsø og Sørøen	309

Sag Nr. 34. Andragende om Bidrag til Opførelse af en Bro over Altneelven ved Elvebakken.

Fra

Altens Herredsstyrelse.

I Møde den 17de d. M. besluttede Herredsstyrelsen at andrage Amtsforsamlingen om Bidrag til Opførelse af en Bro over Altneelven ved Elvebakken.

I det man henviser til vedlagte Andragende af 25de Oktober f. M. til Arbejdsdepartementet samt Fogdens Erklæring af 26de j. M., skal man tillade sig ærbødigst at andrage hos det ærede Amtsforsamling at bevilge af Brændevinsafgiftskassen:

- a. $\frac{1}{15}$ Del af Udgifterne ved Broens Opførelse,
  - b. de $\frac{2}{3}$ Dele af de paa Altens Herred faldende Udgifter ved Broens Vedligeholdelse.
- Altén den 29de Juli 1886.

Paa dens Vegne

Susjar Holm.

Til

Finnmarkens Amtsforsamling.

Forelægges Finnmarkens Amtsforsamling.

Amtet deler med Herredsstyrelsen og Fogden Formeningen om en Bro over Altneelven ved Elvebakken, dennes store Betydning til Ophjælp af Distriktets økonomiske Evne og til Fremme og Støtte af Tverelvdalens norske Kolonisation, jaaledes som allerede i 1884 udtalt i en anden Anledning (jfr. Forhandl. for 1884 Pag. 189).

Da Amtskommunen selv, uden Tilhjælp af Brændevinsafgiftskassen, imidlertid ikke vil kunne overtage noget Bidrag, og dennes Tilstand ikke for Tiden, og formentlig heller ikke i en nærmere Fremtid, tilsteder eller vil kunne tilstede nogen Bevilgning af sammes Midler, og da Sagen endelig vel heller ikke egentlig er saa moden til øieblikkelig Gjennemførelse, at Bevilgnings- eller Bidragsspørgsmaalet allerede nu behøver at løses, — tror jeg alene at kunne henstille Sagen til Amtsforsamlingens Anbefaling om Indgaaelse til Departementet med Andragende om Sagens Underjøgelse og Fremme til naadigst Proposition om Statens Overtagelse af Broarbejdet med muligt tilhørende mindre Veianlæg, særlig da af Hensyn til Anlæggets Betydning til Hævvelse og Fremme af det norske og agerdyrkende Element i Altén.

Finnmarkens Amt den 27de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
conj.

Fra

Altens Herredsstyrelse.

Vedlagte Andragende til det Kgl. Arbejdsdepartement om Opførelse af en Bro over Altneelven ved Elvebakken, tillader man sig at oversende Hr. Fogden til videre Fremjendelse, idet man tør haabe, De vil forsyne samme med Deres Anbefaling.

Altens Herredsstyrelse, den 25de Oktober 1885.

Paa dens Vegne

Susjar Holm.

Til

Hr. Fogden i Altén.

Oversendes med Andragendet ærbødigst Finnmarkens Amt.

I det jeg i det Hele tiltræder, hvad Ordføreren for Altens Herredsstyrelse har anført om de lokale Forhold i Altén, skal jeg bemærke, at jeg anser den omhandlede Bro paa-trængende nødvendig, ligesom den i væsentlig Grad vil bidrage til at ophjælpe Distriktets økonomiske Bæreevne. Man kan kun beklage og forundre sig over, at en saadan Bro ei tidligere er bleven anlagt, men i et Herred som Altén, hvor 9 pCt. af Indtægten medgaar til Skatter, vil det indsees, at det for Skatteyderne er forbunden med den største Vanskelighed at bidrage synderligt til et saadant Foretagende, som derfor ikke vil kunne iværk-sættes uden væsentlig Statsbidrag. En bekvemmere Afkomst for Tverelvdølerne, der næsten udelukkende ere Nordmænd (Østerdøler og Gudbrandsdøler), vil visstelig bidrage til en større Jordopdyrkning med deraf følgende forøget norsk Kolonisation i Tverelvdalen; thi det har vist sig, at der, hvor den norske Befolkning er bleven den dominerende, især i de jorddyrkende Distrikter, er det sjældnere, at Kvæner fæster Boplads, iallefald blive de da let fornorskede.

Jeg tillader mig derfor paa det Bedste at anbefale Andragendet indvilget.

Altens Fogedembede, 26de Oktober 1885.

Hr. Hansen.

Til

Finnmarkens Amt.

I Herredsstyrelsesmøde den 24de d. M. besluttedes enstemmig at overdrage til Ordføreren at indgaa til det Kongelige Arbejdsdepartement med ærbødigst Andragende om, at

13de August.

der maatte blive det i 1886 sammentrædende Storting forelagt Forslag til Opførelse af en Bro over Altenelven ved Elvebakkens i eventuel Forbindelse med Veien til Råsbunden og Tverelvdalen. Kommunen overtager med Hensyn til Anlægget og Vedligeholdelsen de samme Forpligtelser som ved Veianlægget Bosted—Eiby bestemt.

J Henhold hertil skal jeg paa Altens Kommunes Vegne tillade mig ærbødigst at henstille til det Kongelige Departement, at Forslag, som antydet, maatte blive det i Aaret 1886 sammentrædende Storting forelagt.

Den paatænkte Bro vil danne Vindeleddet mellem det tæt bebyggede Elvebakkens og de tre andre Dalsløper Tverelvdalen, Trangsfardalen og Råsbotten. Man har vistnok allerede i mange Aar følt Savnet af en saadan; men dette er paa Grund af de senere Aars fejlslagne Histerier, hvorfor Befolkningen mer har maattet lægge sig efter Dyrtningen af sine Jorder og Skogsdrift, blevet endnu folbarere. Færdjelen over Elven har saaledes tiltaget.

Naar undtages lidt Potetes- og Algerland har Elvebakkens alle sine Slaatter paa den anden Side Elven, ligesom ogsaa Havning for Kreaturerne. Alt sit Brændesmaa de ogsaa hente fra den anden Side.

Tverelvdalen, et af de frugtbareste Dalsløper i Alten, hvortil kun have Udkomst tillands, maa saaledes føre alle sine Produkter og ligeledes alle sine Fornødenhedsartikler over Elven. Hertil kommer, at Børnene i den nederste Del af Dalen maa søge Skole paa Elvebakkens.

Til Trangsfardalen og Råsbotten have vistnok Udkomst tilvands, men da dette paa Grund af den sammesteds værende ualmindelig store Fjære kun kan ske ved Høivande, maa ogsaa her Landeveien benyttes, hvilket sker enten tilføds eller med Kløvhest, da til disse Dalsløper endnu ingen oparbejdet Veien have.

Færdjelen over Elven er saaledes stadig og omtrent lige stærk hele Aaret.

For nogle Aar siden anskaffede Kommunen en Færge, der mod en bestemt Afgift benyttes om Sommeren. Dette var vistnok i Forhold til tidligere en stor Lettelse; men naar man betænker, at man f. Ex. ved Melkning af Kreaturerne maa over Elven tvende Gange daglig, saa bliver Udgifterne herved for en fattig Befolkning ikke saa ubetydelig, ligesom man vistnok ofte er udfat for Tidsspilde, idet Færgen kan være optaget. Om Høsten begynder dog især Ulemperne ved Mangel af Bro. Det hænder nemlig som oftest, at Elven allerede i Oktober belægges med et Islag, stærkt nok til ikke at kunne gjenembrydes med Baad, men for svagt til at befærdes tilføds, endfige med Hest. Efter nogle Dage indtræffer Mildveir, og saaledes kan det afvæske mangen Gang helt til Juletid, saa Elven i al den Tid er usfarbar. Elvebakkens er da fuldstændig udestandt fra sin Hø- og Brændes-

13de August.

forsyning, ligesom Tverelvdalen ikke vil kunne faa afhentet sine Fornødenhedsartikler. Bliver endelig Isen stærk nok til at befærdes, er man saagodt som hele Vinteren afhængig af Flod og Fjære. Overfartsstedet er nemlig lige ved Elvemundingen, hvorfor Isen under Floden brydes op langs begge Sider af Land og saaledes usfarbar, indtil Ebbe indtræder. Ved stor Flod kan Baadene ogsaa stige op over Isen, tære paa den og gjøre den usikker. Om Baaren har man her naturligvis de samme Ulemper som andesteds. Isen bliver usfarbar, idet den bliver svagere og svagere, og tilslut har man Drivisen, der en Tid hindrer Færdjelen i Baad.

Tilslut skal jeg oplyse, at Elvebakkens tilligemed de nævnte tre andre Dalsløper optager omkring Halvparten af Herredets Indvaanere.

Altens Herredsstyrelse, 25de Oktober 1885.

Paa dens Vegne

Eusjar Holm.

Til

Den Kgl. Norske Regjerings Arbejdsdepartement!

Indstilling i Sag Nr. 34:

Andragende om Bidrag til Opførelse af Bro over Altenelven ved Elvebakkens.

J Tilslutning til de fremkomne Udtalelser i Sagens Dokumenter, tillader Komiteen sig at henstille til Amtsformandskabet at udtale Erkjendelsen af det Berettigede i Uanskeligheden af det omhandlede Broanlæg og Haab om dets Udførelse i en nær Fremtid for Statsmidler.

Bardø i Komiteen Nr. 2 den 12te August 1886.

Paa dens Vegne:

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling tiltrædes

Sag Nr. 35. Andragende om Bidrag til Reparation af Broen ved øvre Stengelse i Alten.

Fra

Altens Herredsstyrelse.

I Anledning vedlagte Meddelelse fra Lensmanden i Alten af 12te d. M. fattede Herredsstyrelsen i Møde den 17de j. M. faadan Beslutning:

Til Reparation af Broen ved øvre Stengelse bevilges efter Lensmandens Overslag $\frac{1}{4}$ Del af Omkostningerne, hvorhos de $\frac{3}{4}$ Dele af samme søges bevilgede af Brændevinsafgiftskassen.

Under Henviisning til vedlagte Overslag over Broens Istandjættelse, skal man tillade sig ærbødigst at andrage hos det ærede Amtsformandskab om af Brændevinsafgiftskassen at bevilge en $\frac{3}{4}$ Dele af Omkostningerne eller Kr. 52.50.

Alten den 29de Juni 1886.

Paa dens Vegne
Susjar Holm.

Til

Finnmarkens Amtsformandskab.

Forelægges Finnmarkens Amtsformandskab uden af Hensyn til Brændevinsafgiftskassens Stilling at kunne henstille Andragendet til Indvilgelse.

Finnmarkens Amt, 3die August 1886.

Jørg. Selmer,
const.

Til

Altens Herredsstyrelse!

Jeg tillader mig herved at meddele, at den gamle Bro over den lille Elv ovenfor og lige ved Øvre-Stengelse Bakte er faldesærdig og Materialierne raadne.

Denne Bro er høist nødvendig, vistnok i liben Grad for Altens Indvaanere, som dog ogsaa, navnlig om Høsten, tildels trænge den for Bedtransportens Skyld, men Istedeslæshed for Trafikken over til Routokæno, Finland og Sverige. Jeg tillader mig derfor over Broens Istandjættelse at fremsætte saadant

Overslag.

5 Lyktier 2" Planter a 8 Kr.	Kr. 40.00
Afrivning af den gamle Naved og Paalægning af den nye	" 6.00
350 Stkr. 4" Spiger	" 2.00
Muring under et Brofar, 2 Dages Arbeide	" 6.00
Opjætning af nyt Rækværk med Tillæg af Materialier	" 16.00
	Kr. 70.00

I det jeg herved tillader mig at andrage om Bevilgning af dette Beløb, skal jeg — under Henviisning til det foran Anførte — bemærke, at ihvorvel man vistnok maa kunne faa den største Del af Beløbet bevilget af Amtskommunen eller muligens Statskassen, saa vil dog sandsynligvis dette ikke ske medmindre Herredet ogsaa bidrager sin Andel, som paa Grund af Veiens Betydning som Hovedvei vel ikke kan blive over $\frac{1}{4}$ Del samt Vedligeholdelsespligt.

Jeg skal — skjønt vistnok til Overflod — paapege Nødvendigheden, af at Herredsstyrelsens Beslutning fattes inarest muligt, for at Sagen kan forelægges dette Aars Amtsformandskab.

Altens Lensmandsbefilling 12te Juni 1886.

Ærbødigst

Harald Worum.

Indstilling i Sag Nr. 35.

Andragende om Bidrag til Reparation af Broen ved øvre Stengelse i Alten.

Overensstemmende med Amtmandens Forslag indstilles:

Andragendet indvilges ikke!

Bardø i Komite Nr 2 den 12te April 1886.

Paa dens Vegne

V. Andersen.

Beslutning

(Mod en Stemme, Holm, der voterede for et af ham fremsat Forslag om Bevilgn. af 35 Kr. af Brændevinsafgiftskassen):

Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 36. Andragende om Bevilgning til Omlægning af Veien ved Gibybakken i Alten.

Fra
Alten's Herredsstyrelse.

I Skrivelse af 17de d. M. har Lensmanden indberettet, at Elveflommen fuldstændigt har bortrevet Veien ved Gibybakken, saaledes at Beboerne af Giby ere udestængte fra Kommunikationen med Udenverdenen. En Omlægning af Veien vil saaledes være nødvendig, og antager Lensmanden, Omkostningerne hermed vil beløbe sig til Kr. 1500.00, dog vil formentlig nærtagtigt Overlag senere kunne fremlægges.

I Anledning heraf besluttede Herredsstyrelsen i Møde s. D. at bevilge $\frac{1}{4}$ Del af Omkostningerne, samt at andrage hos Amtsformandskabet om, at de øvrige $\frac{3}{4}$ Dele maatte blive bevilgede udbetalte af Brændevinsafgiftskassen.

Der har vistnok i Tilfælde som nærværende almindeligvis kun været bevilget en Halvpart af Omkostningerne; men naar man her har rovet at andrage om de $\frac{3}{4}$ Dele, saa har dette sin Grund i Kommunens ringe Bæreevne, og har man ved at bevilge $\frac{1}{4}$ Del gaaet saa langt som muligt. Det vil sikkerlig være umuligt for Kommunen at betynde Veistykket omlagt, medmindre den ansøgte Bevilgning erhverves.

Man tillader sig saaledes ærbødigst at andrage hos det ærede Amtsformandskab om til Omlægning af Veien ved Gibybakken, saaledes som af Lensmanden foreslaaet, at bevilge de $\frac{3}{4}$ Dele af Omkostningerne udbetalte af Brændevinsafgiftskassen.

Lensmandens Skrivelse af 17de d. M. til Herredsstyrelsen vedlægges.

Alten den 29de Juni 1886.

Paa dens Vegne

Susjar Holm.

Til
Finmarkens Amtsformandskab.

Foreslægges Finmarkens Amtsformandskab med Henviisning til Amtets Fremstilling af Brændevinsafgiftskassens Stilling, hvorefter denne formenes ikke at tilstede nogenstue ny Bevilgning af sammes Midler.

Veiomlægningen maatte vel iøvrigt kunne søges bragt i Forbindelse med de endnu paagaende Statens Veiarbejder paa Linien Bøsefop—Giby eller rettere paa de hertil hørende Eidelinier til Sampegaard og Joraholmen (jfr. Stort. Forhldr. for 1885 Bd. 1 a, Stort.

Prop. Nr. 1, Hovedpost VI, Cap. 9, Tit. 4—5, Pag. 2—4 og for 1886, Stort. Prop. Nr. 1, Hovedpost VII, Kap. 5, Pag. 1—2 og 19—20) og hvortil der iaar bevilgedes indtil Kr. 1866.67 mod et Bidrag af Brændevinsafgiftsklassen af Kr. 133.33. Den tilsigtede Nytte af Hovedliniens Anlæg vil vel nemlig formentlig ikke naaes eller ialfald ikke som forudsat, naar den tilknyttede Veiforbindelse afbrydes ved Udglibning og Bygden saa mangler Evne til sammes Ombygning. Jeg kan saaledes alene henstille Andragendet til Amtsformandskabets Anbefaling, men ikke til nogen Bevilgning.

Finmarkens Amt den 3die August 1886.

Jørg. Selmer,
conf.

Til

Alten's Herredsstyrelse.

Jeg har herved at forebringe den ærede Herredsstyrelse det sørgelige Budskab, at Veien i Gibybakken er aldeles bortrevet af Elveflommen, saa at en ikke liden Del af Bygdens Befolkning — en hel Grænd — nu er udestængt fra Kommunikation med Udenverdenen. At det ikke kan vedblive saa, antager jeg det overflødig at paapege.

Det Sted, hvor nu Flommen mest har taget, er mærkkelig nok ikke det, hvor jeg ifjor lod Amtmand og Veingeniør besigtige. Tvertimod har Elven taget et andet Løb. Dette viser efter min Formening, at man ikke paa nogen Maade bør holde sig til den gamle Bei. Det vil sent eller tidligere føre til nye Udgifter og de vil allerede nu strax blive enorme. Derimod har man paa vestre Side et hyppeligt Terræn, og et Par Emaabakker faar man sandelig taale, da Tiderne nu er saa daarlige.

Mit Forslag medfører ogsaa, at det hele Arbejde under Kontrol kan udføres af Bygdens egne Folk, hvad der jo maa ansees som et stort Fortrin.

Mit Forslag er nu, at man tager af den gamle Bei ved nedre Gibybakke, og derfra lægger den paa Bestiiden i saa ret Linie som muligt til en Snude eller Spids i Bakken noget sydligere end Husene paa Balssetmoen. Længden af denne Veistrækning, som udelukkende bestaar af tørre Sandmoer, som sagt et prægtigt Terræn, er 680 Meter. Naar undtages et Par ubetydelige Emaabakker vil denne Bei ogsaa blive aldeles flad.

Den kostbareste Del af denne Veiomlægning bliver imidlertid Strækningen fra bemeldte Snude eller Bakkespids. Bakkens Spide er her 55 Meter. Bistrol kan denne Bakkesnude udgraves betydelig og Hviden derved rebuseres, men desuagtet vil formentlig trænges

13de August.
en Skraavei langs Bakken, som imidlertid er let at arbejde, af omtrent 500 Meter, hvorhos vil tilkomme et Beistykke af 100 Meter fra Bakken til den gamle Wei.

Jeg har i denne Uge 3 Gange besøgt Aastedet og havt Bistand af Flere, navnlig Ordføreren, Formand J. Holten, Foged Hansen, Repræsentanterne R. Lampe og Borchgrevink, D. Sjøraholmen og Halbor Halborjen. Jeg antager derfor, at der ikke bliver Spørgsmaal om nogen anden Linie end den her ansøgte. En betydelig længere Omlægning vilde vistnok have været mere efter mit Sind, men da den her ansøgte er fuldkommen tilstrækkelig, faar man standse derved.

Noget fuldstændig paalideligt Overslag har det naturligvis i denne korte Tid ikke været muligt at erhverve, men efter Conferance med Mange, antager jeg, at et Beløb af 1500 Kr. vil komme det rette saa nær som muligt. Udgifterne vil i ethvertfald ikke overskride dette Beløb.

Jeg tillader mig at anmode den ærede Herredsstyrelse om — sjønt jeg nok forstaar dens vanskelige Stilling i disse daarlige Tider — at strække sig saavidt med Hensyn til denne Bevilgning, som det ansees muligt. Foruden den Omstændighed, at det jo vilde være nærsagt en Skam, at en hel Grænd, som hidtil har haft Wei, skulde blive uden saadan, saa kommer jo dertil, at Pengene jaagodtjom i sin Helhed vil forblive i Bygden og sammen med det Bidrag, man utvivlsomt i betydelig Grad vil faa af det Offentlige, ikke lidet fremme Omsætningen og dermed Velværet.

Altens Lensmandsbestilling 17de Juni 1886.

Ørbødigt
Harald Worum.

Overslag

over Udgifterne ved Omlægningen af Veien til Giby i Alten fra nedre Gibybakke til Skolehuset, under Forudtætning af, at Veien lægges over Moerne paa indre Side af „Eggen“ til en Snude paa samme ovenfor Gaarden Balsetmoen og videre paa skraa ned over Bakken og over Myren til den gamle Wei, — og at Arbeidet gjøres saa simpelt og billigt som muligt og Veien dog fremkommelig med Hjulredskab.

Ryddning og Planering af 680 Meter tørre Moer a Kr. 0.50	Kr.	340.00
Udgravning af en Del af nævnte „Snude“	„	50.00
Ryddning og Planering af 550 Meter Skraavei i Bakken a Kr. 1.00	„	550.00
	Kr.	940.00

		13de August.
	Transport	Kr. 940.00
Ryddning og Planering af 100 Meter delvis Myr a Kr. 1.00	„	100.00
Nærværk	„	160.00
Oplyn	„	200.00
Tilfældige Udgifter	„	100.00
		Kr. 1500.00

Til Sammenligning anføres, at Lygens Overslag over Omlægning af den hele Gibyvei (fra nedre Gibybakke til Skrugstad) løb paa resp. Kr. 15 053.00 og Kr. 19 652.00 (se Amtsformandskabsforhandlingerne for 1882, Pag 87).

Alten den 7de August 1886.

Harald Worum.

Indstilling i Sag Nr. 36.

Andragende om Bevilgning til Omlægning af Veien ved Giby-Bakken i Alten.

I Genhold til det af Hr. Amtmanden Anførte, der viser, at Brændevinsafgiftskassen favner Midler til at kunne yde noget Bidrag til omhandlede Veiomlægning, maa Komiteen indstille:

Andragendet indvilges ikke, men anbefales som paatrængende nødvendigt til Udførelse ved Statsmidler, da uden Forlængelse af Veiomlægget Bøsekop—Giby til Gibygaarden dette Beistykke ikke vil blive af forudsat Nytte.

Wardø i Komite Nr 2 den 12te August 1886.

Paa dens Begne
W. Anderjen.

Eufstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 48. Amtets Forestilling om Bevilgning til Distriktslægernes Rundreiser.
Fra

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Til Bestridelse af Udgifter ved Distriktslægernes saakaldte Rundreiser blev af Amtsformandskabet ifjor bevilget udredet af Medicinalfondet Kr. 500.00, medens der i de nærmest foregaaende Aar i samme Siemed har været bevilget Kr. 400.00. I 1885 er der til disse

14de August.

Befkomme er samtlige herfra meddelt underretning om tilståelsen af stipendium, ligesom udfaldet af uddelingen også er meddelt de øvrige ansøgerinder. 3 attestbilage følge.
Badsø den 22de februar 1886.

Til
hr. amtskolebestyrer Frosteland.

Andr. Gjømle.

Indstilling i Sag Nr. 26:

Indberetning om Amtsskolens Virksomhed samt om Fordeling af de af Brændevinsafgiftskassen bevilgede Stipendier.

Man tillader sig at indstille:
Indberetningen indtages i de trykte Forhandlinger.

Badsø i Komiteen Nr. 2, 12te August 1886.

Paa dens Begne
B. Andersen

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 37. Andragende om forhøjet Bidrag til Opstigning af Vinterveien mellem Høiholmen—Seida.

Fra
Tanens Formandskab.

Udgifterne ved Opstigningen af Vinterveien Tanen (Bonakas)—Seida har i de seneste Aar været betalt med 25 Kr., hvortil kommer 15 Kr. for Veien Fjelsma—Høiholmen, til sammen Kr. 40.00.

Som Bidrag hertil er af Brændevinsafgiftskassen ydet 20 Kr. aarlig.

At faa Opstigningen udført billigere end som ovenfor nævnt, er nok ikke muligt, hvorfor jeg herved tillader mig at andrage det ærede Amtsforsamling om fremtidig at forhøje Bidraget fra 20 til 40 Kr., idet gjøres opmærksom paa, at Veistykket Fjelsma—Høiholmen — ca. 12 Kilometer — ikke har været indbefattet i de tidligere Bevilgninger. — Jeg und-

14de August.

lader ikke at fremholde det særdeles Nødvendige i, at ogsaa dette Veistykke holdes opstagnet. Færdigheden er her ikke sænderlig mindre end paa Veien ovenfor Bonakas, men desto farligere ved at Høivande i Springtiden opbryster Isen, saa man i Mørke eller Snetykke lettelig kan forvilde sig bort i aabent Vand. Tanens Kommune har derfor i flere Aar alene bekostet denne Opstigning.

Tanen den 12te Februar 1886.

Ærbødigt

N. Hansen,
p. t. Ordfører.

Til

Finnmarkens Amtsforsamling.

Forelægges Finnmarkens Amtsforsamling. Da der efter min Opfatning af Brændevinsafgiftskassens Stilling ikke er legal Udgang til nu at erholde noget Bidrag af samme, kan jeg alene af den Grund ikke anbefale Andragendet til Vedtagelse; jeg vil dog derhos tillægge, at da de paagældende Udgifter allerede nu for en Halvdel bæres af Brændevinsafgiftskassen, vilde jeg heller ikke, selv om Brændevinsafgiftskassens Stilling tillod yderligere Bevilgning af samme, kunne anbefale Forslaget bifaldt, da jeg maa fastholde som en generel Regel, den af Amtet allerede tidligere (Forhandl. for 1884, Pag. 204) udtalte Formening, at under enhver Omstændighed maa Betingelsen for Bidrag af Brændevinsafgiftskassens Midler være den, at ogsaa den engere Kommune støtter det paagældende Foretagende med Bevilgning; og skal denne Fordring opretholdes, kan Kommunens Tilskud, naar Heludgiften kun andrager til Kr. 40.00, neppeligen være mindre end 20 Kroner.

Finnmarkens Amt 28de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
const.

Indstilling i Sag Nr. 37:

Andragende om forhøjet Bidrag til Opstigning af Vinterveien mellem Høiholmen—Seida. I Henhold til det af Amtet ansøgte, og som Komiteen tiltræder i sin Helhed, tillader den sig at indstille:

Andragendet indvilges ikke.

Badsø i Komiteen Nr. 2 den 13de August 1886.

Paa dens Begne:

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes

Sag Nr. 38. Andragende om forhøjet Bidrag til Færgen over Lavonjargfundet.

Fra
Tanens Formandskab.

I 1875 bevilgede Amtsformandskabet af Brændevinsafgiftskassen et aarligt Bidrag til Færge over Sundet ved Lavonjarg, stort 40 Kroner. For denne Løn fik man ogsaa et Par Aar en Mand til at overtage Svervet, men senere forlangtes mere, hvorfor Tanens Kommune efterhvert har maattet spæ til, saa Lønnen i de senere Aar eller rettere Vintre har været forhøjet, indtil den for nuværende Vinter er 120 Kroner. Kommunen har derhos til Beboelseslokale for Færgemanden og Herberge for de Reisende og deres Kjøredyr, ladet opføre paa den ligeoverfor Lavonjarg beliggende Holme, Høholmen kaldet, et Hus, til hvis Vedligeholdelse aarlig medgaar 40 Kroner.

Men ogsaa for denne Løn — 120 Kr. og fri Bolig — vil det være vanskeligt, — og man tør sige umuligt — at opdrive Færgemand til næste Vinter. Den nuværende Færgemand har op sagt Posten og vil ikke overtage den paany under 160 Kroner, regnet fra 1ste Septbr. til 1ste Mai.

Marfagen hertil maa nærmest tilskrives de med Opholdet paa Holmen forbundne ikke ubetydelige Udgifter ved Anskaffelsen af Brændsel, som maa tilkjøres med Hest ca. 1 Mil og Ulemper med Vand, der i Baad maa tilkjøres fra Lavonjarg. Hertil kommer, at Holmen er et bart, vindhaardt og barst Sted at bo paa, samt at Færgemanden ofte paaføres Udgifter ved Skade — og, som ogsaa har hændt, totalt Tab — paa de til Færgen benyttendes Baade, dels foraarjaget ved Uveir dels ved Isgang.

Færdjelen har i de senere Aar tiltaget meget og vil formentlig blive endnu større, om Dampskibsanløbene i Vintertiden forsløres. Posten mellem Tanen—Berlevaag passerer Sundet 2 Gange ugentlig. Det er saaledes absolut nødvendigt, at Færgen vedligeholdes. Man skal ogsaa bemærke, at det ikke er Tanens Distrikt alene som nyder godt af denne Indretning, men for en større Del de tilstødende Distrikter, især Polmaf og Karasjok.

Tanens Kommunes økonomiske Tilstand er for Tiden saa mislig, at dens Tilskud til denne Færgeindretning er en for den betragtelig Udgift.

Man tillader sig derfor andrage det ærede Amtsformandskab om, at det aarlige Bidrag til Færgen over Lavonjargfundet i Tanen forhøjes til Halvparten af de til Afsløning af Færgemand og Vedligeholdelse af Huset paa Høholmen forbundne Udgifter, hvilke formentlig foreløbigt tilsammen vil andrage til 200 Kroner aarlig.

Tanen den 4de Marts 1886.

Ørbødigt

N. Hansen,
p. t. Ordfører.

Til
Finmarkens Amtsformandskab.

Forelægges Finmarkens Amtsformandskab. Uagtet det af de af Tanens Ordfører paa Formandskabets Vegne fremsjerte Oplysninger formentlig fremgaar, at Færgen ved Lavonjarg er af nogen mere end rent lokal Interesse og at Villighed derfor taler for, at den engere og allerede tungt belastede Kommune erholdes noget Bidrag til sammes Underhold, vover jeg dog ikke under de nuværende for Amtet saa mislige Forholde at indgaa til Amtsformandskabet med Forslag om, at ublignende Tilskudet paa Amtskommunen, og af Brændevinsafgiftskassen er der ikke legal Afgang til at erholde nogen yderligere Bevilgning end det Bidrag, som nu allerede siden 1875 (Forhandl. for samme Aar, Pag. 173—75) har været bevilget og ydet med Kr. 40.00 om Aaret.

Skulde det derhos være saa, som det af det oplyste synes at fremgaa, at Færgens Vedligeholdelse tillige er af Interesse for det offentlige Postvæsen, burde man vel forsøge, om der ikke til denne kunde erholdes noget Bidrag af dette.

Finmarkens Amt, 17de Juli 1886.

Færg. Selmer,
cont.

Indstilling i Sag Nr. 38:

Andragende om forhøjet Bidrag til Færgen over Lavonjargfundet.
Da Brændevinsafgiftskassens Stilling ikke tillader noget forhøjet Bidrag i det om-

handlede Diemed, maa man henviise til den af Amtet anbefalede Udvei — at søge Bidrag af Postvæsenet.

Chi indstilles mod 1 Stemme:
Andragendet indvilges ikke.

Wardø i Komite Nr 2, den 13de August 1886.

Paa dens Begne
B. Anderjen

Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaltes,
vedtaget mod 1 Stemme, Ordføreren i Lanen, der voterede for, at Forhøielsesbidraget, 60 Kr., overføres paa Amtskassen.

Sag Nr. 39. Andragende om Bidrag til Færgen ved Pasvigelven.

Til

Finmarkens amtsformandskab.

J møde den 26de septbr. sidst. behandlede kommunebestyrelsen en skrivelse fra lensmand Klerk, indeholdende fornyet tilbud om at besørge overfarten over Pasvikelven ved en færge mod følgende godtgjørelse:

For hver person 13 øre, for hest med læs 40 øre og en aarlig godtgjørelse af kr. 120.00.

Tilbudet modtoges enstemmig paa de i Finmarkens amtsformandskabsforhandlinger for aaret 1873 pag. 132 og 133 anførte betingelser.

Man tillader sig derfor at andrage det ærede amtsformandskab om, at det i 1873 af brændevinsafgiftskassen til dette diemed bevilgede beløb paany maa blive tilstaaet, mod at det bidrag, som brændevinsafgiftskassen nu yder til færgewæsenet paa Elvenæs, inddrages fra den tid, heromhandlede færge kommer istand.

Eydevaranger formandskab, 15de decbr. 1885.

Ørbødigt
Tolle.

Oversendes ærbødigst Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt ledsaget af min bedste Anbefaling, idet Anskaffelse af en ordentlig Færge ved Pasvigelven maa ansees som en høist betimelig Forjvining. Færgemanden, der nu besørger Overfarten alene med Baad, lønnes for Tiden med 30 Kr. aarlig, hvoraf Halvparten udredes af Brændevinsafgiftskassen; cfr. Amtsformandskabsforhandlingerne for 1881 Pag. 131—132.

Varanger Fogedembede 6 Januar 1886.

J. Hvoslef.

Forelægges Finmarkens Amtsformandskab. Det af Amtsformandskabet den 22de August 1873 bevilgede Bidrag af Brændevinsafgiftskassen paa 15 Spd. aarlig i 10 Aar til Lønning af en Færgemand paa Elvenæs, mod at Herredet bidrog med et lige Beløb, kom ikke til Anvendelse, da Lensmand Klerk, der havde tilbudt sig at besørge Overfæringen med en Færge, 8 Alen lang og 5 Alen bred i Bunden, efter nærmere Overveielse fandt, at det tilstaaede Beløb, det samme som nu forlanges, eller 30 Spd., ikke stod i Forhold til Indretningens kostende (Forhandl. for 1873 Pag. 132—133 og for 1881 Pag. 131—132), og Bevilgningen henstod saaledes ubenyttet og Herredet udredebe selv, uden Bidrag af Amtskommunen, Lønningerne til Færgemandene ved Elvenæs og Kirkebakken med respektive 30 og 24 Kr., indtil der i 1881 bevilgedes det et Bidrag hertil af Brændevinsafgiftskassen af henholdsvis 15 og 12 Kroner; samtibid blev Bevilgningen af 22 August 1873 annulleret.

Hvad der nu forlanges er, at det ene af disse Bidrag forhøies fra Kr. 15.00 til Kr. 60.00 samtibid med, at Bidraget til Færgen ved Kirkenæs fremdeles ydes med Kr. 12.00 aarlig.

Da Indskrænkningens Nødvendighed ved Brændevinsafgiftskassens mer end mislige Stilling er givent, maa formentlig en Forjvining, som denne, blive at udjætte indtil Videre, hvad den antagelig ogsaa vil kunne taale.

Finmarkens Amt den 17de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
conf.

Indstilling i Sag Nr. 39:

Andragende om Bidrag til Færge ved Pasvikelven.

Da der paa Brændevinsafgiftskassens Budget ikke er Plads for det ansøgte Bidrag, maa man, under Henviisning til Amtets Paategningskrivelse af 17de Juli,

indstille:

Andragendet indvilges ikke.

Vardø i Komite Nr. 2, 13de August 1886.

Paa dens Vegne

W. Anderjen.

Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes,

vedtaget mod 1 Stemme, Viceordføreren for Eghvaranger, der voterede for, at $\frac{2}{3}$ af Bidraget udredes af Amtskassen.

Sag Nr. 40. Andragende om Bidrag til Opførelse af Broer over Storelven og Skjottergammælselven i Vardø Herred.

Fra

Vardø Herreds Formandskab.

Under 23de Juni f. A. blev Andragende herfra indsendt til Amtet om, at der af Brændevinsafgiftskassen maatte blive bevilget $\frac{2}{3}$ Del af Omkostningerne ved tvende Broanlæg mellem Smelror og Svartnæs, eller Kr. 200.00. Dette Andragende blev ikke forelagt forrige Aars Amtsformandskab, fordi det ikke var ledsaget af specificeret Overslag over Anlægsomkostningerne.

Idet der nu foreligger et saadant Overslag fra en jagtyndig Mand, tør man herved paany fremsende Andragende om Bidrag til nævnte Broer efter den Beregning, som Overslaget lyder paa, nemlig et Beløb af ca. 1000 Kroner eller $\frac{2}{3}$ Del heraf med Kr. 630.00.

Den store Nytte disse Broer vil være til, saavel for de nærmestboende som og for de Rejsende, er saa almindeligt bekjendt, hvad og var fremhævet i forrige Andragende, saa at det her nu maa ansees overflødig at gjøre yderligere Bemærkninger derom, hvorfor man kun skal tillade sig at anføre, at uagtet Sagen endnu ikke har været forelagt Herredsstyrelsen om forøget Bevilgning efter foreliggende Overslag, tør man alligevel gjøre sig Haab om denne Bevilgning af Amtsformandskabet, idet man ikke drager i Tvivl, at den paatrædende

Ejterskuds-Bevilgning vil finde Sted af Herredsstyrelsen, især om der af Amtskommunens Midler vilde blive bevilget som her ansøgt.

En Skizze over Broerne vil senere blive fremsendt til Amtet.

Paa Formandskabets Vegne 19de Juli 1886.

Erhædigst

H. Enoksen.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt.

Forelægges Finmarkens Amtsformandskab med Hensigten om ikke at bifaldes og idet hermed alene er henført til Brændevinsafgiftskassens Stilling, der ingen saadan Bevilgning tilstøder, og uden at Amtet dermed vil have udtalt Noget om Forslagets Berettigelse eller ikke.

Finmarkens Amt 27de Juli 1886.

Jørg. Selmer,

conf.

Beregning

af:

1) Bro over Storelven mellem Svartnæs og Smelror ved Vardø. Bro længde 67'. Bredde 7' bane (8'). Største spændvidde 31'.	
Træmaterialier	Kr. 257.00
Smedearbejde med materialier	" 50.00
Spiger, div. sorter	" 15.00
Tømmermandslønning	" 160.00
Planering for buffene og boring af 4 huller i fjeldet for befæstning af bolte	" 20.00
Kjøring etc.	" 23.00
	Kr. 525.00
2) Bro over Skjottergammælselven mellem Svartnæs og Smelror ved Vardø. Bro længde 85'. Bredde 7' bane (8'). Spændvidde 20'.	
Træmaterialier	Kr. 253.00
Smedearbejde med materialier	" 8.00
	Kr. 261.00
	Kr. 525.00

		14de August.
Transport	Kr. 261.00	Kr. 525.00
Epiger, div.	" 15.00	
Tømmermandslønning	" 154.00	
Rjøring etc.	" 20.00	
		Kr. 450.00
		Kr. 975.00
Slæbning af 2 materialflåder		" 35.00
		Tilsammen Kr. 1010.00

Bardø den 12te juli 1886.

Joh. Eide.

Ved Frensensdeljen af et Andragende fra Bardø Herreds Formandskab om Bidrag til 2de Broer mellem Svartnæs og Smelror, var det udtalt, at Tegning og Materialfortegnelse over Anlægsomkostningerne senere skulde blive Hr. Amtmanden tilstillet for at supplere med Andragendet. Da disse Dokumenter nu først fra sagkyndig Mand er kommet mig ihænde efterat Amtsformandskabet er sammentraadt, er jeg herved saa fri at overjende samme direkte til Komiteen No. 2, hvem jeg har bragt i Erfaring har denne Sag til Indstilling.

Bardø den 13de August 1886.

Paa Bardø Herreds Formandskabs Begne

Erhødigst

H. Enofjen.

Til

Formanden i Komiteen Nr. 2.

Materialfortegnelse

til 2 mellem Svartnæs og Smelror ved Bardø påtænkt opførendes broer.

1) Bro over Storelven.

Træmateriale:

3 stk	9" rundtømmer	længdemastre	a 33'
3 "	9" do.	puder	a 10' = 30'
6 "	7" do.	stræber	a 13'
6 "	9" do.	pæler	6'
4 "	12" do.	sviller	a 8'
8 "	7" do.	længdemastre	a 21'

4 stk.	5" rundtømmer	stræber til buffene	a 5 1/2' = 22'
4 "	5" do.	støtter under endespændene	a 5' = 20'
4 "	7" do.	sviller til do.	a 8' = 32'
2 "	7" do.	liggere under broenderne	a 8' = 16'
94 "	2" x 9" planke	a 8' = 752 l.	til broflæbning.

Jern:

9 stk.	3/4" rundjern	til 19" skruebolte	med muttere
6 "	5/8" do.	" 18" spidsbolte	
8 "	3/4" do.	" 18" do.	
16 "	1/2" do.	" 12" do.	
4 "	1" do.	" 30" fjeldebolte	med filer
24 "	1" til 3/8"	klammerjern	a 12" til buffene
24 "	3/4" til 3/8"	do.	a 8" " stræberne

Epiger: 3", 4" og 5" B.

Til gelænder på broen.

80	løbende fod	3" til 4 1/2"	standere	a 4'
284	—	2" "	3" lægter	a 6'
140	—	3" "	3" do.	a 6'.

2) Bro over Skottergammæselven.

Træmateriale:

12 stk.	6" rundtømmer	til længdemastere	a 22'
6 "	8" do.	" sviller	a 8'
9 "	8" do.	" pæler	a 4 1/2'
6 "	5" do.	" stræbere	a 6' til buffene
6 "	5" do.	" do.	a 5' " midtmastrene
2 "	8" do.	" liggere	a 8' for broenderne
115 "	2" til 9"	planke	a 8' = 920 l. fod til broflæbning.

Jern:

24 stk.	3/4" rundjern	til 13" spidsbolte	for mastene
24 "	1" til 3/8"	klammerjern	a 10".

Til gelænder paa broen:

18 ft. 3" til 4 1/2" standere a 3,5' = 630 l. f.

16 " 2" " 3" lægter a 10' = 160 l. f.

16 " 3" " 3" do. a 10' = 160 l. f.

Wardø den 11te august 1886.

Joh. Eide.

Indstilling i Sag Nr. 40:

Andragende om Bidrag til Opførelse af Broer over Storelven og Skyttergamnæs-Elven i Wardø Herred.

I hvorvel man ikke vil udtale noget imod det Ustikkelige og Paatrævede i Opførelse af omhandlede Broer, vil man dog ikke kunne indstille paa noget Bidrag dertil af Brændevinsafgiftskassens Midler, saavel henset til nævnte Kasses økonomiske Stilling som ogsaa til den mindre forberedte Stand, hvori Andragendet er fremkommet.

Thi indstilles:

Andragendet indvilges ikke.

Wardø i Komiteen Nr. 2 den 13de August 1886.

Paa dens Vegne:

B. Andersen.

Beslutning:

Komiteens Indstilling bifalbes,

vedtaget med 1 Stemme, Ordføreren for Wardø Herred, der voterede for et Bidrag af 300 Kr. af Brændevinsafgiftskassen, mod at vedkommende Kommune tilstjød Resten.

Sag Nr. 41. Skrivelse fra Departementet for de offentlige Arbejder angaaende Spørgsmaalet om Storjøsens Farbjergrelse.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings

Departement for de offentlige Arbejder.

I Skrivelse af 22de Marts 1886 har Kanaldirektøren udbedet sig Departementets Bestemmelse angaaende det paa ny fremkomne Spørgsmaal om Anlæg af en Trallebane ved

Storjøsens i Lanaelv istedenfor den af Storthinget bevilgede Baadrende. Af den samtidig fremsendte Skrivelse fra Hr. Amtmanden til Direktøren af 3die Marts 1886 sees, at vedkommende Herredsstyrelse nu anbefaler Anbringelse af en Trallebane, medens vedkommende Foged og Lensmand fastholder, at det paabegyndte og bevilgede Arbejde med Oprensning af en Baadrende bør fortsættes. Hr. Amtmanden sees at have udtalt, at De finder at maatte slutte Dem til Fogden og Lensmanden og saaledes i Lighed med dem holde paa Baadrenden, om De end har store Betænkeligheder med Hensyn til Rendens Stabilitet. Kanaldirektøren har henholdt sig til Hr. Amtmanden.

I Betragtning af den fra Herredsstyrelsen fremkomne Udtalelse til Fordel for en Trallebane samt endvidere i Betragtning af den Uvisshed, der hersker med Hensyn til den projekterede Rendes Varighed, finder Departementet det rettest, at Sagen, forinden Videre foretages, forelægges Amtsformandskabet til fornyet Udtalelse. Herved ønsker man specielt henledet Amtsformandskabets Opmærksomhed paa, at den Bedligholdspligt, som Amtskommunen har overtaget ligeoverfor Baadrenden, i Tilfælde navnlig vil have Betydning med Hensyn til Rendens Fornyelse, om den helt eller delvis gjenslydes, idet det følger af Statens almindelige Forhold til deslige Arbejder, at Mere end et Tilfald engang for alle til det første Anlæg ikke vil kunne paaregnes.

For Tilfælde, at Trallebanen skulde foretrækkes, skal man henstille til Hr. Amtmanden at søge fornøden Vedtagelse af Amtskommunen til samme, hvilken Vedtagelse bør omfatte foruden Udgifterne til Grund og anden Skadeserstatning af enhver Art, hvorom der maatte kunne være Spørgsmaal, samt til Bedlighold endvidere Udgifterne ved det fornødne Tilsyn og Lønning af en Opsynsmand, der tillige kan være til Hjælp ved Baadrenes Oversørjel. Hvad angaar det af Kanaldirektøren i Skrivelse til Hr. Amtmanden af 14de Novbr. 1885 omhandlede Spørgsmaal om Afgift for en eventuel Trallebanes Benyttelse, bemærkes, at Departementet af Hensyn til de i denne Strækning Færdendes Livsvilkaar og hele Forhold skulde anse det ønskeligt, at der kun betales til Opsynsmanden for Medhjælp ved Trallebanens Benyttelse, naar saadan Medhjælp paatræves.

Kanaldirektørens ovennævnte Skrivelse med deri paaberaabte Bilage følge hoslagt.

Kristiania den 13de Juli 1886.

B. Kildal.

Til

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

H. Middervold.

Fra
Amtmanden i Finnmarkens Amt.

J Henhold til den af Amtsformandskabet under 8de August 1884 (Forh. for j. A. Side 188) fattede Beslutning angaaende Farbargjørelsen af Storfosjen i Lanaelven, indgik Amtet under 4de Oktober næstefter til Indredepartementet med Andragende om, at der for Stortinget maatte blive fremsat fgl. Prop. om det i 1880 paabegyndte Oprensningsarbejdes Guldsførelse alene for Statskassens Regning udenom de af Brændevinsafgiftskassen i 1877 bevilgede 2000 Kr. efter den oprindelige Plan — Oprensning af en Baadrende. Overensstemmende hermed er der paa det for 1885 Aars Storting forelagte Budget for Kanalvæsenet opført 9000 Kr. til Fortjættelse af Farbargjørelse af Storfosjen i Lanaelv, hvilket Beløb af Stortinget derefter enstemmig er bevilget.

Under de Forhandlinger angaaende Bestyrelsen af de heromhandlede Arbejder, som Kanaldirektøren førte, efterat ny Bevilgning var givet, blev det ham berettet, at Stemningen inden vedkommende Distrikt paa Grund af den herskende Mistillid til Baadrendens Stabilitet nu skulde være for Anlæg af en Trallebane. Forinden Kendearbejdet paabegyndtes, fandt han derfor endnu en Gang at burde give Distriktet Anledning til at overveie Sagen og tilskrev under 14de Novbr. j. A. Amtet i denne Anledning. Amtet indhenteede derefter Erklæringer fra Karasjok Herredsstyrelse samt Polmak Lensmand og Lanens Foged angaaende det reiste Spørgsmaal. Af de fra disse indkomne Erklæringer anbefalede den første Anbringelse af Trallebane, medens de to sidste fastholdt, at Baadrende bør foretrækkes. Til disse sidste har Amtet, om end under Tvivl, sluttet sig. I en Skrivelse til Departementet for de offentlige Arbejder, hvori Kanaldirektøren anholder om Departementets Formening om, hvorvidt Sagen skal betragtes som uddebatteret, har denne igjen fundet at kunne henholde sig til Amtets Udtalelse. Departementet har imidlertid i Betragtning af den fra Herredsstyrelsen fremkomne Udtalelse til Fordel for en Trallebane samt endvidere i Betragtning af den Uvisshed, der hersker med Hensyn til den projekterede Kendes Varighed, fundet, at Sagen, forinden Videre foretages, forelægges Amtsformandskabet til Udtalelse.

Idet jeg under Henviisning til Sagens Behandling tidligere i Amtsformandskabet (Forhandl. for 1877 Side 79—84, 1882 Side 158—160, 1883 Side 123—125 og 1885 Side 183—188) armoder det ærede Amtsformandskab om at afgive denne Udtalelse, vedlægger jeg Departementets Skrivelse og samtlige med samme fulgte Bilag. Skulde Amtsformandskabet komme til det Resultat at maatte anbefale Anlæg af Tralle-

bane, bedes fornøden Vedtagelse af samme overensstemmende med Departementets Skrivelse afgiven.

Hammerfest den 26de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
conf.

Til
Finnmarkens Amtsformandskab.

Indstilling i Sag Nr. 41:

Skrivelse fra Departementet angaaende Spørgsmaalet om Storfosjens Farbargjørelse.

Uagtet der fremdeles inden Komiteen hersker nogen Tvivl med Hensyn til den fremtidige Stabilitet af den projekterede Baadrende ved Storfosjen, finder den at burde henstille til Amtsformandskabet, under Henviisning til den tidligere Udtalelse angaaende Sagen (sfr. Amtsformandskabsforhandlingerne for 1884, Pag. 187) at udtale sig som allerede tidligere for Fortjættelse og Tilendeførelse af Baadrende-Anlægget.

Man indstiller paa saadan Beslutning:

Amtsformandskabet giver sin Tilslutning til Videreførelse af Baadrende-Anlægget ved Storfosjen i Lanaelven.

Wardø i Komiteen Nr. 2, 13de August 1886.

Paa dens Begne

W. Andersen.

Eustemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Amtmanden fremlagde som Sag Nr. 83: Indberetning om Wardø Arbejdscoles Virksomhed. Sagen besluttedes tilstillet Komite Nr. 2 til Behandling.

Videre fremlagde Amtmanden som Sag Nr. 84: Andragende fra Wardø Sognepræst om Udbetaling af de af Amtsformandskabet i 1885 til delvis Dækning af Udgifter ved Aftenkoler i Wardø Herred bevilgede Kr. 350.00, uagtet det forudsatte Statsbidrag ikke er erholdt. Sagen besluttedes tilstillet samme Komite til Behandling.

Derefter foretoges, efter at Hr. Skoledirektøren var kommet tilstede og deltog i Forhandlingerne, ligesom han ved de Skolerne vedrørende Sager velvilligt havde retledet ved deres forberedende Behandling inden Komiteen,

Næste Møde besluttedes afholdt Tirsdag den 17de August Kl. 10 Formiddag paa samme Sted.

Jørg. Selmer,
conf.

16de August.

H. Kildal.

Aar 1886 den 17de August Kl. 10 Formiddag fortsattes Amtsformandskabets Forhandlinger; Medlemmerne tilstede, ligesom Skoledirektøren overvar Mødet.

Hvor da! foretoges:

Sag Nr. 42. Angaaende Fortsættelse af Veianlægget Badsø—Seida til Gavesluft i Tanen.

Fra
Tanens Herredsstyrelse.

I Møde inden Herredsstyrelsen den 26de f. M. blev i efternævnte Sag fattet saadan Beslutning:

„at da Veianlægget Seida—Gavesluft er af paatrængende Nødvendighed, særlig af den Grund, at Elven i de sidste Aar delvis er saa opgrundet, at Færdjelen med Baad til enkelte Tider paa Sommeren er yderst vanskelig og tilbøielig umulig, bemyndiges Ordføreren til at andrage hos Amtet om, at dette gennem Amtsformandskabet indgaar til Regjeringen med Andragende om, at kongelig Proposition maa blive fremsat for næste Storting om Bevilgning til Fortsættelse af Veien Badsø—Seida nedover til Gavesluft“.

I Genhold hertil skal jeg paa Tanens Herreds Vegne anholde det høie Amt om velvilligt at forebringe Sagen for det nu sammentrædende Amtsformandskab for at indhente dets Tilslutning og Formening om Sagen, og dernæst indjende Andragendet til Regjeringen om at kongelig Proposition maa blive fremsat for næste Storting.

At omhandlede Beistykke er paatrængende nødvendigt vil formentlig være indlysende nok, naar Elven som ovenfor meldt aarlig mere og mere grundes ud, saa man paa den tørreste Aarstid har vanskeligt for at komme op og ned med tomme Baade, og selvfølgelig langt mindre med lastede. Hver Aar, naar Elven skal gaa op, og Høsten, naar den belægges med Is, er den ganske ufarbar, og det kan ofte hændes, at det under disse Tilfælde er ufremkommeligt med Hest i 1 til 1½, Maanedes Tid. Færdjelen fra Elvdistrikterne til Se-

17de August.

kanten er ikke saa lidet betydelig, især om Vaaren, saa jeg tør paaregne Amtsformandskabets varme anbefaling maa ledjage Andragendet. Det forudsættes derhos m. H. t. Bedligholdelsen, at Amtskommunen bærer Andel i Udgifterne i Lighed med som ved Veien Nyborg—Seida er ordnet.

Den 22de August 1873 bevilgede Amtsformandskabet — se Forhdl. Pag. 182 — 1200 Kroner til Fortsættelse af Veien mellem Bonafas og Tanens Kirke, naar 400 Kroner blev tilstuet af Tanens Kommune. Denne Bevilgning er imidlertid aldrig benyttet og det af den Grund, at der strax efter Beslutningens Affattelse blev vaft Motion om for Statskassens Regning at oparbejde Veien mellem Seida og Gavesluft, inden hvis Linie Veistykket Bonafas—Tanens Kirke skulde ligge og Udgifterne ved sidstnævnte Anlæg saaledes vilde være bortkastede Penge. Man forudsatte nemlig, at Arbeidet med den projekterede Statsvei hurtigst skulde iværksættes. Dette er imidlertid endnu ikke skeet, kun er Veistykket af vedt. Amtssingenør opgaaet, maalt og nivelleret.

Tanen den 17de Juli 1886.

Erhødigst

N. Hansen.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt.

Forelægges Finmarkens Amtsformandskab til Udtalelse.

Finmarkens Amt 27de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
conf.

Indstilling i Sag Nr. 42:

Fanledning Tanens Ordførers Skrivelse af 17de f. M. om Fremføttelse af kongelig Proposition om Anlæg af Veien fra Seida til Gavesluft, maa Amtsformandskabets Komite Nr. 2, til hvem Sagen er henlagt, udtale sin varmeste anbefaling for Andragendet, idet den finder, at det i Andragendet nævnte Veianlæg er paatrængende nødvendigt, saameget mere som Veianlægget Nyberg—Seida først da kommer til sin fulde Ret, naar Anlægget fortsættes nedover Tanadalen og forbinder Baranger og Tanafjord.

Badsø i Komite Nr. 2.

Paa dens Vegne:

B. Andersen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 43. Andragende fra Lars Gaino om Løn som Opsidder paa Fjeldstuen Lapluobal.

Fra
Kautokeino Formandskab.

Under 13de April sidstleden overfendte fastboende Kautokeinolap Lars Gaino Formandskabet saadan Skrivelse:

„Undertegnede anholder herved om det ærede Formandskabs Medvirken til som Fjeldstueopsidder i Lapluobal paa Veien mellem Kautokeino og Karasjok at blive tilstaaet et aarligt Bidrag af Brændevinsafgiftskassen i Lighed med, hvad der er tilstaaet Opsidderne i Sidjavre, Kautokeinobakken og Susjavre.“

Andragendet behandledes i et den samme Dag afholdt Kommunebestyrelsesmøde, og fattedes i Anledningen saadan Beslutning:

„Kommunebestyrelsen anbefaler Andragendet paa det varmeste og henholder sig Sagen vedkommende til sine tidligere Udtalelser i Mødet den 24de April 1884 (sef. Amtsformandskabets trykte Forhandlinger for 1884 Side 129—30).“

Ved at meddele Ovenstaaende skulde man anholde om, at det høie Amt maatte forelægge Sagen for indeværende Mars Amtsformandskab med den bedste Anbefaling til Indvilgelse.

p. t. Alten den 10de Mai 1886.

Uerbødigst

G. K. Nordrum,
Ordfører.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt.

Forelægges Finmarkens Amtsformandskab. Sagen har, som i Herredsstyrelsens Anbefaling anført, tidligere været inde for Amtsformandskabet. I 1881 fik Ansøgeren, Kautokeinolap Lars Johnsen Gaino den Brændevinsafgiftskassen da tilhørende, ubeboede Fjeldstue i Lapluobal, der var brandforsikret for Kr. 320.00, overladt for dens formentlige virkelige

Værdi Kr. 80.00, samtidig med at Amtet udtalte, at der ikke var tilstrækkelig Føie til hverken i den ene eller den anden Form, hvorfor Kjøberen heller ikke fik noget Afslag i Eiendommens antagne virkelige Værdi, at bevilge til Løn til Opsidderen af Stuen i Lapluobal (sef. Forhdl. for 1881 Pag. 128—130). Da hans Lønsandragende derpaa med ogsaa dengang Herredsstyrelsens bedste Anbefaling i 1884 forelaa for Amtsformandskabet, blev Andragendet overensstemmende med Amtmandens Forslag og Komiteens Indstilling enstemmig afflaaet (sef. Forhandl. for 1884 Pag. 129—131).

Da der ikke til Støtte for Andragendets Indvilgelse fra Ansøgers eller Herredsstyrelsens Side er anført Noget, som ikke allerede forelaa ved de tidligere Afgjørelser af samme Sag, maa jeg under Henvisning til hvad der af Amtet mod samme i 1884 anførtes og i Henhold hertil fraraade Andragendets Indvilgelse.

Finmarkens Amt den 17de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
conf.

Indstilling i Sag Nr. 43:

Andragende fra Lars Gaino om Løn som Opsidder paa Fjeldstuen Lapluobal.

Idet man henviser til de tidligere Udtalelser i 1884 fra saavel Amtet som Amtsformandskabet indstiller man som den Gang:

Andragendet indvilges ikke.

Vardø i Komite Nr. 2, 16de August 1886.

Paa dens Vegne

B. Anderfen.

Beslutning:

Komiteens Indstilling bifaldes (mod 1 Stemme, der stemte for Bidrag).

Sag No. 44. Forestilling om Approbation paa Indkjøbet for Brændevinsafgiftskassen af Eiendommen Lund i Drefjord.

Fra
Hammerfest Foged.

Idet jeg vedlagt fremsender Udskrift af en efter min Begjæring afholdt Tvangsauktion over Eiendommen Lund i Drefjord, Kjøllefjord Sogn, der er pantstillet til Brændevinsafgifts-

Finnmarkens Amters Medicinalfonds nu slaes sammen til et, og at den samlede Indtægt fordeles med et bestemt Forholdstal mellem Stiftets 3 Amtskommuner.

Wards i Komite Nr 3, den 14de August 1886.

Paa dens Begne

M. D. Berg.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling tiltrædes.

Sag No. 64. Skrivelse fra Departementet for de offentlige Arbejder angaaende Afgivelse af Erklæring over Forslag til Forandring i Veilovens §§ 16 og 83.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for de offentlige Arbejder.

Ved Odelsthingets Beslutninger af 18de Marts og 11te Mai 1885 er til Regjeringen oversendt:

- a. et af Repræsentanten Sorgen under 13de Februar 1885 fremsat Forslag til Lov om Forandring i og Tillæg til Lov om Veivæsenet af 15de September 1851, hvilket Forslag har Hensyn til de i Lovens § 83 indeholdte Bestemmelser om private Veie.
- b. et af Repræsentanterne J. Olaffen og N. J. Erensen fremsat Forslag til Lov, indeholdende Forandring i samme Lovs § 16.

Idet man hoslagt oversender Aftryk af Storthingsdokument Nr. 35 for 1885, hvor de nævnte Forslag vil findes aftrykte, samt forøvrigt henviser til vedlagte Storthingsforhandlinger for samme Aar, Bind 6 b Indstilling O. Nr. 9 og O. Nr. 46 samt Bind 7 Pag. 83 og 92, skal man anmode Hr. Amtmanden om derover at indhente Betænkning af førstkommande Amtsforsamling, hvilken Betænkning derefter bedes indsendt hertil, ledsaget af Hr. Amtmandens egen Udtalelse i Sagen.

Idet, som Hr. Amtmanden bekendt, Spørgsmaalet om at undergive den gjældende Veilovgivning nogen almindelig eller mere omfattende Revision for den nærmeste Tid er stillet

i Bero, (se Storthingsforhdl. for 1880 Bind 3 Dth. Prp. Nr. 6 og Storthingsforhdl. for 1881 Bind 6 b Indst. O. Nr. 14 og Bind 7 Pag. 86), handles der ved nærværende Leilighed alene om delvise Forandringer i Veilovgivningen, hvoraf dog den under Bogstav b nævnte griber ind i selve Systemet for denne Lovgivning eller de Principer, hvorpaa den er bygget;

Hvad angaar den under Bogstav a. omhandlede Bestemmelse, bemærkes, at Kravet paa en Forandring og Udvidelse af Veilovens § 83 ikke er nyt. Af den ovennævnte Dth. Prp. Nr. 6 for 1880, hvoraf Aftryk vedlægges, vil (se navnlig Aftrykket Pag. 38—43, hvor et Resumé forsaavidt forefindes) sees, at en Flerhed af de dengang afgivne Udtalelser gaa ud paa, at Paragrafen i dens nuværende Skikkelse er upraktisk og lidet anvendelig. Navnlig paapeges, at der tiltrænges en letvindtere Maade end privat Søgmaal for at fremtvinge Deltagelse i Vedligeholdet af dem, som i saa Henseende vise sig forsømmelige. Derhos gaa enkelte Erklæringer ud paa at tilraade en Udvidelse af Paragrafens Bestemmelser saaledes, at en Flerhed af Brugere skal kunne tvinge de øvrige Brugere til at deltage ikke alene som nu i Vedligehold af allerede eksisterende Privatveie, men ogsaa i saadanne Veies Omlægning og Udvidelse samt Anlæg af nye Veie af samme Art, til hvilke Diemed tilbids foreslaes givet en mere eller mindre begrændset Afgang til Expropriation.

De Forandringer og Udvidelser, der ville være en Følge af en Lovbestemmelse af Indhold som det nu foreliggende Forslag, ere væsentlig følgende:

- a. at Bestemmelserne foruden Vedligeholdelse af private Veie tillige kommer til at omfatte Omlægning og Udvidelse af samme.
- b. at der vil aabnes Afgang til ved Expropriation at erhverve fornøden Grund samt Veihyd, forsaavidt det ved Skøn godtgøres, at Nytten for Brugerne er større end Skaden for Grundeierne.
- c. at den, hvem Tilsynet med Veiene af Flerheden er overdraget, kan lade forsømt Arbejde udføre paa Vedkommendes Regning og derefter med Amtmandens Approbation inddrive Beløbet ved Udpantning.
- d. at Herredsstyrelsen som Bederlag for det Veiarbejde, der saaledes udføres paa private Veie, kan tilstaa vedkommende Brugere Nedsættelse i deres Veiarbejdspligt paa de offentlige Veie.

Idet man henviser til, hvad der af Departementet for det Indre angaaende det heromhandlede Spørgsmaal er udtalt i dets underdanigste Foredrag, der ligger til Grund for den ovennævnte Dth. Prp. Nr. 6 for 1880 Pag. 42, skal man tillige henvide til Lov, inde-

17de August.

holdende Forandringer i og Tillæg til Lovgivningen om Forligelsesvæsenet af 17de Juni 1880, hvilken Lov i visse Tilfælde aabner Udgang til en lettere procesjuel Afgjørelse af Tvistigheder, som kunne opstaa angaaende de i Veilovens § 83 omhandlede Forhold.

Det andet ovennævnte Forslag, nemlig til Forandring i Veiloven af 15de September 1851 § 16 angaaende Amtmændenes tekniske Assistance i Veianliggender, berører, som ovenanført, et af Lovgivningens Hovedpunkter og maa sees i Forbindelse med en anden Ordning, som i den senere Tid er bragt paa Bane, nemlig Spørgsmaalet om at overføre til Amternes Administration en større Del af den Nybygning af Veie, der hidtil er foregaaet under Statens Veivæsenes Ledelse (cfr. vedlagte Storthingsdokument Nr. 83 for 1886 og den derover afgivne, ligeledes vedlagte Indstilling fra Storthingets Veikomité, ved hvis Behandling Storthinget under 1ste Mai 1886 fattede Beslutning, hvorved Regjeringen anmodedes om at indhente Amtsforsandskabernes Erklæringer angaaende det reiste Spørgsmaal og derefter at forelægge disse Erklæringer for Storthinget i Forbindelse med dens egen Behandling af Sagen). I det man i Overensstemmelse hermed anmoder Hr. Amtmanden om ogsaa at forelægge dette Spørgsmaal for det først sammentrædende Amtsforsandskab og derefter selv udtale Dem om Sagen, skal man under Henviisning til de ovennævnte Dokumenter indskrænke sig til at bemærke, at — som deri anført — en saadan Ordning formentlig ikke vilde være forenelig med en Indskrænkning i den Udgang til teknisk Assistance, som Veinspektørposterne give, men derimod antagelig — ialfald paa sine Steder — kræve en udvidet teknisk Medhjælp for Amtmanden, ligesom det formentlig ogsaa kan forudsættes, at Udgifterne til Udnævning af den tekniske Medhjælp paa sine Steder vilde blive større end for Nærværende.

Det bemærkes, at man under 10de dennes har anmodet Veidirektøren om at udtale sig angaaende det sidstomhandlede Spørgsmaal uden endnu at have modtaget hans Betænkning, som i sin Tid vil blive eftersendt.

Kristiania den 26 Mai 1886.

H. R. Astrup.

Til

Amtmanden i Finmarkens Amt.

H. Riddervold.

Forelægges Finmarkens Amtsforsandskab med Anmodning om at afgive den af det Kongelige Departement begjærte Betænkning.

Finmarkens Amt 17de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
conf.

17de August.

Indstilling til Sag Nr. 64:
Angaaende Forandringer i Veilovgivningen.

Det Kgl. Departement for de offentlige Arbejder har æstet Amtsforsandskabets Erklæring angaaende følgende Forslag til Forandringer i Veiloven af 15de Septbr. 1851, nemlig:

- et af Repræsentanten Sorgen fremsat Forslag, der har Hensyn til de i Lovens § 83 indeholdte Bestemmelser om private Veie.
- et af Repræsentanterne J. Olaffen og N. J. Sørensen fremsat Forslag til Lov, indeholdende Forandring i Veilovens § 16.

I Forbindelse hermed er der ogsaa forlangt Erklæring angaaende Spørgsmaalet om at overføre til Amternes Administration en større Del af den Nybygning af Veie, der hidtil er foregaaet under Ledelse af Statens Veivæsen.

Med Hensyn til det under Post a omhandlede Forslag angaaende Forandringer i den gjældende Bestemmelse om private Veie, hvilke Forandringer nærmere ere paapegede i Departementets Skrivelse, hvortil henvises, skal Komiteen bemærke, at Spørgsmaalet for dette Amtsdistrikts Vedkommende formentlig at være af liden praktisk Betydning, da Privatveie ligesom Veie overhovedet som bekjendt kun forekomme i ringe Udstrækning i Finmarken. Nogen egentlig Trang til en Lovforandring som den foreslaaede er derfor vistnok ikke for Liden her tilstede, men da det af Forelæggelserne fremgaar, at dette er Tilfældet paa andre Steder af Landet, hvor jo Veivæsenet overalt spiller en ganske anden Rolle end i Finmarken, maa Komiteen være enig med Forslagsstilleren i Ønskeligheden af, at ovennævnte Lovparagraf, der ikke findes tilfredsstillende, ombyttes med nye og mere praktiske Bestemmelser. Hvorvidt Forslaget fuldt ud løser den Opgave, det har sat sig, drister man sig ikke til at udtale nogen bestemt Mening om, men, saavidt i skjønnes, fjerner det dog de væsentligste Mangler, der hæbe ved den bestaaende Lovbestemmelse i denne Materie.

Hvad angaar Forslaget til Forandring i Veilovens § 16, sigtende til at ophæve Veinspektør- eller Amtssingeniørposterne, skal Komiteen — næst at oplyse, at der i Finmarkens Amt ikke er ansat nogen Amtssingeniør, og at man saaledes ikke har havt Anledning til at vinde nogen Erfaring om Nytten af en saadan Funktionær, — indskrænke sig til den Bemærkning, at det for den almindelige Betragtning synes lidet rimeligt, at man under en stigende Udvikling og med vokende Krav til forbedret Kommunikation, uden Skade skulde kunne undvære den tekniske Indsigt og Erfaring, som en dygtig Amtssingeniør eller Veinspektør maa forudsættes at være i Besiddelse af. Og end mindre synes disse Poster at kunne opbevares, om det, som paatænkt, maatte blive besluttet at overføre fra Staten til Amternes

17de August.

Administration af de til Veivæsenets Fremme bevilgede Midler, en Forandring, hvis Betimelighed og Hensigtsmæssighed Komiteen forøvrigt savner Tid og Afgang til at undersøge nogen nærmere Prøvelse. Kun skal man udtale, at man ikke finder Høie til at afvise den til Grund for Forandringen liggende Tanke, naar den fornødne Enhed i Undersøgelses- og Byggearbejder saavidt muligt fremdeles søges bevaret.

Komiteen henstiller til Amtsforsamlingen at slutte sig til disse Udtalelser.

Wardø i Komite Nr. 1, 14de August 1886.

Paa dens Vegne

Fr. Hansen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifalbes.

Sag Nr. 65. Skrivelse fra Indredepartementet angaaende Afgivelse af Erklæring over Forslag til ny Lov om Fredning af Ferskvandsfisk.

Cirkulære.

Fra

Den Kongelige Norske Regjerings
Departement for det Indre.

Med Skrivelse af 20de April 1885 har Departementet fra Bestyrelsen for Norsk Jæger- og Fiskerforening modtaget den i Aftryk vedhæftede Forsøg indeholdende Forslag til ny Lov om Fredning af Ferskvandsfisk.

Forsaauidt der med Hensyn til Spørgsmaalet om at give enhver Anmelder Andel i de forvirkede Bøder i Forestillingen er henvist til Foreningens Erklæring af 2den November 1882 angaaende en i sin Tid foreslaaet Forandring i Jagtlovgivningen, kan mærkes det i Departementstidenden for 1885 S. 210--15 indtagne Foredrag betræffende dette Forslag. Man vedlægger en Ekstrakt-Ojenpart af Foredraget, hvori den nævnte Erklæring er indtagen.

Fiskeriinspektøren henholder sig som Medlem af Jæger- og Fiskerforeningens Bestyrelse til denne Forslag.

17de August.

Departementet anmoder Hr. Amtmanden om at erhverve næste Amtsforsamlingens Udtalelse angaaende Foreningens Forslag og indbefjer ved Sagens Indsendelse Deres egen Erklæring.

Kristiania den 29de Januar 1886.

J. Stang.

G. D. Bökman.

Til

Amtmanden i Finnmarkens Amt.

Lov

om Fredning af Ferskvandsfisk.

§ 1.

Efter Andragende fra vedkommende Kommunebestyrelse og Amtsforsamling kan Kongen forbyde, at der til Fiskeri i Elv og Indsø inden et Amt eller Del deraf benyttes saadanne Redstaber eller Fangstmaader, som ansees skadelige for Fiskeribedriften. Saa kan han og paa lige Maade anordne en aarlig Fredningstid, i hvilken det skal være forbudt at fange eller dræbe noget Slags ikke særlig undtaget Fisk eller at bruge, udsætte eller lade blive staaende Fiskeredstaber, indrettede til Fangst af saadan Fisk.

§ 2.

De i foregaaende § omhandlede Forbud maa ikke medføre nogen Forandring i de med Hensyn til Fredning af Lax og Særrret gjældende Love; ei heller skulle de være til Hindrer for, at Kongen eller den han dertil bemyndiger, under Anordning af de Forskrifter, som ansees fornødne til Forebyggelse af Misbrug, tillader Fiskeri, der sker for at erhverve Stamfiske til Besættelse af Udklætningsapparater.

§ 3.

Anvendelse i Elv eller Indsø af Dynamit, Kalk eller andre Sprængstoffer eller giftige Stoffer som Middel til Fangst af Fisk forbydes.

§ 4.

Overtrædelse af de i foranstaaende §§ omhandlede Forbud behandles som offentlige Politifjender og straffes med Bøder fra 10 til 100 Kroner. Forsaauidt Forseelsen bestaar i Benyttelse af ulovligt indrettede Redstaber, skulle disse derhos være forbrudte. Bøder og Konstitutionsbeløb tilfalde Anmelderen og Fattiggassen, hver med en Halvdel.

Kommunens Budget, medens Resten eller 200 Kroner bliver at opføre paa Medicinalfondets Budget.

Varde i Komite Nr. 1, den 16de August 1886.

Fr. Hansen.

Eftemtig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaltes.

Eng Nr. 73. Forestilling om Nedlæggelse af Tilsigelsesstationerne i Kjelvits og Kvalfunds Herreder.

Fra
Hammerfest Foged.

Jfjor indløb der til mig en Klage fra en offentlig Funktionær over, at han paa en af Fogderiets Tilsigelsesstationer ikke havde kunnet faa Skyds for den lovbestemte Tægt. Foranlediget herved undersøgte jeg nærmere Forholdet med de i Fogderiet værende Tilsigelsesstationer og er derved kommet til den Opfatning, at de bør inddrages, hvilket jeg herved ærbødigst tillader mig at foreslaa.

Der har i en Række været ansat Skydsførere i Honningsvaag, Nusjemark, Lagelv, Kvalfund og Ripperfjordbund, hvoraf den første har været aflønnet med 10 Kroner, de andre med hver 12 Kroner aarligt. Skydspligten har siden 1865 (Amtsformandskabsforhandlingerne for nævnte Aar Side 96) kun omfattet de Rejsende, „sømt reise i offentlige Anliggender“, men selv til at opretholde Skydspligt i et saa indskrænket Omfang, kan der neppe være Høie. At offentlige Funktionærer tilsiige Skyds vil neppe hænde ofte paa noget af de omhandlede Steder, men hænder det, vil det i Regelen træffe paa en Tid, da Almuen er beskæftiget med Fiske. Tildels foregaar dette Fiske fjernt fra Stationen, saaledes f. Ex. ved Nusjemark, hvor omtrent hele Almuen ligger ude ved Kjelvig og Kevvaag Vaar, Sommer og tildels Høst. Faktisk har der formentlig heller aldrig været tilsiagt ved de ovennævnte Stationer, idet vedkommende Skydsfører naturligvis ikke for den tilstaaede Betaling har kunnet reise flere Mile for at tilsiige Skyds efter Mandtal over de Skydspligtige. Skydsen har været afgjort ved Afford med de Nærmestboende og Skydsføreren har alene

været Mellemmand ved denne Afford. Men forlanges der da en høiere Betaling end Tægten, er den Rejsende mere brøstholden, end om der ingen Skydsfører var; thi Følgen af, at der i Navnet er en Station, er, at han ikke kan kræve sine Udlaeg over Skydsgodtgjørelsen godtgjorte af det Offentlige. Jeg har konfereret med Distriktets Lensmænd, der ere enige i, at Stationerne uden Savn kunne inddrages, og har ligeledes indhentet en Erklæring fra Skydsføreren i Honningsvaag, der følger.

Hammerfest den 3die Juni 1885.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt!

G. Koll.

Fra

Amtmanden i Finmarkens Amt.

Under Henviisning til Lov indeholdende Tillæg til og Forandringer i Lovgivningen om Skydsvæsenet af 21de Marts 1860 § 1 tør jeg anmode Hr. Fogden om at indhente Erklæringer fra Herredsstyrelserne i Risstrand, Kjelvig og Kvalfund i Anledning af Deres i Skrivelse hertil af 3die Juni sidstleden fremsatte Forslag om Nedlæggelse af Tilsigelsesstationerne inden Hammerfest Fogderi.

Hammerfest den 11te September 1885.

G. Nynning.

Til

Hr. Fogden i Hammerfest.

De begjærte Erklæringer fra Risstrands, Kjelvigs og Kvalfunds Kommunebestyrelser har jeg vedlagt den Bre at fremsende. Naar der i Kvalfunds Kommunebestyrelses Beslutning hedder „faste“ Stationer, medens der i Herredet kun findes 2 Tilsigelsesstationer, er det en feilagtig Udtrykksmaade, men Meningens er saa klar, at jeg har fundet det unødigt at foranledige nogen Rettelse.

Hammerfest Fogedembede den 9de December 1885.

Til

Hr. Amtmanden i Finmarkens Amt!

G. Koll.

17de August.

I Anledning Herr Fogdens Skrivelse af 14de September fidslede med Forslag om Ophævelse af de faste Skydsstationer i Kvalunds Herred erklærede Kommunebestyrelsen sig fuldkommen enig med Herr Fogden i, at Skydspligten, om samme skal blive ordnet paa lovbestemt Maade vil blive en Byrde for Herredets Indvaanere og foreslaar enstemmig:

De faste Skydsstationer i Kvalunds Herred ophæves ved Udgangen af indeværende Aar.

Sagen blev forhandlet i Kommunebestyrelsens Møde den 28de September d. A.

Kvalunds Formandskab den 3die Oktober 1885.

Efter Bemyndigelse

Andr. N. Buck.

Til

Hammerfest Foged.

Foranlediget ved hr. fogdens ærede af Sde f. m. tillader jeg mig ærbødigst at tilbagemelde, at jeg for min del ikke kan se nogen almennytte i, at et skydsliste opretholdes her. Som bekendt er det jo kun folk, som rejser i offentlige anliggender, der kan erholde skyds efter tilsigelse, og saadan skyds har ikke været tilfagt og udført paa de sidste 20 aar. Senere har jeg rigtignok tilfagt skyds enkelte gange; men de skydsende har da i regelen faaet dobbelt skydsbetaling.

Jeg har saaledes i disse tilfælde kun staaet som mellemmand for at hjælpe den reisende med at erholde hurtig, god og billigt mulig skyds.

Om skydsstationen her skulde blive nedlagt, vilde det for den reisende være godt, om her var en mand, som havde forpligtelse til at være behjælpelig med at ting skyds, da det oftest indtræffer, at det er fremmede, som ikke kjender en mand paa stedet.

Honningsvaag den 26de mai 1885.

Ærbødigst

R. Løkke.

Fra

Kjelvigs Kommunebestyrelse.

I Herredsstyrelsens Møde den 21de Oktober behandlede som

Sag Nr. 8. Til Erklæring Forestilling fra Fogden i Hammerfest om Ophævelse af Skyds- og Tilsigelsesstationen.

17de August.

„Enstemmig udtaler Herredsstyrelsen sig for, at Skyds- og Tilsigelsesstationen i Kjelvigs Herred ophæves. Bibeholdelsen af slige Institutioner er et unaturligt og uehdigt Baand paa Sognets Indvaanere og har forresten i Arrækker ei haft nogen Betydning“.

Hvilket herved tjenstligt meddeles.

Kjelvig 20de November 1885.

E. Simonson,
Ordfører.

Til

Hr. Fogden i Hammerfest.

Til

Hr. Fogden i Hammerfest.

I møde i Kistrands herredsstyrelse den 19de septbr. 1885 behandlede som sag nr. 6 skrivelse fra Hammerfest foged af 14de sepbr., hvori begjæres afgivet herredsstyrelsens erklæring om, hvorvidt man fremdeles ønsker at beholde skydsstationerne inden herredet. Enstemmig beslutning: Man anser det heldigt at skydsstationerne ophæves.

Kistrands formandskab 16de oktbr. 1885.

J. Nordang,
ordfører.

Forelægges Finmarkens Amtsformandskab. Da Amtsformandskabet efter Tillægget til Skydsloven af 21de Marts 1860 § 1 har Udgang til, efter at foruden Erklæring derom, saaledes som nu skeet, er indhentet fra vedkommende Kommunebestyrelser, enten at begrænde eller helt at hæve de i Amtets Landdistrikt liggende Skydssteder, tillader jeg mig efter de fremkomne Oplysninger og Erklæringer at henstille, at Amtsformandskabet fatter saadan Beslutning om Nedlæggelsen af Tilsigelsesstationerne i Kistrands, Kjelvigs og Kvalunds Herreder.

Da den samlede Udgift til Afsløtning af Skydsstofferne ved de heromhandlede Stationer kun andrage til Kr. 58.00, vil Besparelsen for Amtskommunen dog alene udgjøre vel Kr. 19.00 pr. Aar.

Jeg tillægger, at jeg i Paavente af Amtsformandskabets Bifald til denne her foreslaaede og af alle de vedkommende Autoriteter tilraadede Forspøining allerede under 28de

Juni sidstleden beordrede gennem Fogden i Hammerfest de vedkommende Overenskomster op-
sagte fra Aarets Udgang af.

Finnmarkens Amt 17de Juli 1886.

Jørg. Selmer,
coust.

Indstilling i Sag Nr. 73:

Forestilling om Nedlæggelse af Tilsigelsesstationerne i Kistrands, Kjelviks og
Kvalsunds Herreder.

Efter de af Hammerfest Foged samt vedkommende Herredsmyndigheder meddelte Oplysninger
og afgivne Erklæringer maa Komiteen antage, at de anførte Tilsigelsesstationer ere aldeles
overflødige, hvorfor man med Amtmanden er enig i, at de bør nedlægges, saameget mere
som der herved indspares et, om end ubetydeligt, Beløb for Amtskassen.

Man tillader sig derfor at henstille til Amtsformandskabet i nærværende Sag at fatte
saadan Beslutning:

Tilsigelsesstationerne i Kistrands, Kjelviks og Kvalsunds Herreder nedlægges.

Barbø i Komitee Nr. 1, 16de August 1886.

Fr. Hansen.

Enstemmig Beslutning:
Komiteens Indstilling bifaldes.

Sag Nr. 75. Andragende om Bevilgning af forsøgt Løn for Jordemoderen i Kjelvik.

Fra
Kjelviks Formandskab!

I Overensstemmelse med gjentagne tidligere og dog desværre hidtil forgjæves An-
søgninger, men paantvart paastyndet dertil ved Opfordringer fra flere Kanter inden Herredet og
vel bekendt med den inden samme raadende mislige Tilstand, betreffende Jordemoderhjælp,
tillader Undertegnede sig endnu engang at fremkomme med Andragende om, at denne Mangel

maa blive afhjulpen ved Oprettelse af en egen Jordemoderbestilling for Kjelvig — aflønnet
saaledes, at der kan være Tanke om, at Nogen vil reflektere paa den — det vil sige, opstille
en Løn, som kan konkurrere med Amtets øvrige Jordemoderbestillinger, saafremt da ikke der
skulde have for Haanden én for Amtets Regning oplært Glev til Ansættelse efter tidligere
stipulerede Gage. — Skulde dette være Tilfældet, maa det for ethvert uheldet Blik være
indlysende, at Kjelvig fremfor noget andet Herred maa være berettiget til Erholdelse af
Vedkommende.

Den præfære Stilling Kjelvig indtager i Spørgsmaalet om Jordemoder og Doktor
tør haabes saa bekendt, at det ansees overflødigt nærmere at berøre det, og man haaber, at
en Ordning deraf — enten paa den ene eller anden Maade — viser sig at være ikke alene
ønskelig og nødvendig, men endog magtpaaliggende; saafremt da ikke netop Kjelviks Herred
med Hensyn til Gagering af Jordemoder skal indtage en Særstilling ligeoverfor Amtets
øvrige Herreder — dette saa meget mindre rimeligt, som Kjelviks Herred, der for endel Aar
tilbage var eget Jordemoderdistrikt med Afslønning som øvrige, paa en eller anden underfundig
Maade blev skilt med den, og nu i en Mærække dette Beløb er blevet indsparet — dog til-
visse neppe til Gavn for hverken nogen Enkelt eller det Hele, men i mange Tilfælde til
Enkeltes Død og Andres Tab og Skade.

Kjelvig 10de Juni 1886.

Erhøbdigt

E. Simonson,
Ordfører.

Til

Finnmarkens Amtsformandskab!

Ifølge Anmodning anbefaler jeg paa det bedste Andragendet henviende til Distrikt-
læge Habels Skrivelse til Amtet af 17de Novbr. 1870 og 5te Juni 1883.

Maasp Distriktslægeembede 19de Juni 1886.

G. S. Albrehtsen.

Jeg anbefaler ligeledes paa det bedste Andragendet, som efter min Mening er meget
berettiget.

Hammerfest Fogedembede den 4ste Juli 1886.

G. Hoff.